

מילים וביטויים שימושיים בכתיבה משפטית

הערת בעניין ניסוח וכתיבה נכונה, דוגמאות לביטויים שימושיים

מספרים סתמיים

מספרים סתמיים – רק בנקבה

למשל: מספרי עמודים, מספרי סעיפים, מספרי בתים

אחת, שתים, שלוש, ארבע ... עשר ... שבע-עשרה, שמונה-עשרה ...

• צוין מספר סעיף בחוק: סעיף אחת בחוק, סעיף שתים-עשרה בחוק (ולא לחוק).

• הפנייה לעמוד: עמוד מאה עשרים וארבע בפסק הדין (ולא לפסק הדין).

עשרות, מאות, אלפיים

עשרות – מעשרות ואילך משותף לזכר ונקבה: עשרים ... חמישים ... שמונים ...

מאות – רק בנקבה: מאה, מאתיים, שלוש מאות ... שמונה-מאות ...

אלפים – רק בזכר: אלף, שלושת-אלפים ... שמונת-אלפים ...

מנית עצמים בזכר ובנקבה, בנפרד ובסמכיות

זכר: שלושה גברים, שניים-עשר בניים, עשרים וחמשה ייל' / ילדים.

בසמכיות: שלושת הגברים, שניים-עשר הבנים, עשרים וחמשת הילדים.

נקבה: שלוש נשים, שתיים-עשרהבנות, עשרים וחמש ילדה / ילדים.

בסמכיות: שלוש הנשים, שתיים-עשרה הבנות, עשרים וחמש הילדות.

מנית עצמים בזכר ובנקבה, בנפרד ובסמכיות – מעל עשר

על עשר: מונים בלבד.

חמשים איש / אישה; מאה שנה; אלף דף.

בסמכיות: גם מעל עשר, מציינים את העצם שמוניים ברבים:

עשרים-חמשת הילדים, עשרים וחמש הילדות.

מנית פרטיהם הcoolips שבר

המספר השלם, אחרי היחידה, ואחרי היחידה - השבר

דוגמאות:

היריבת עלתה בשלושה אחוזים ורביע
ניתנה תרומה בסכום של שני מיליון וחצי שקלים
הנואש ישב במאסר במשך שלוש שנים וחצי

מנית נימוקים

• ראשית לכל (או ראשית), שניית, שלישיית ...

(אין "שנייה כל"). רק "ראשית" קודם לכל).

• הנימוק האחד, הנימוק השני ...

מספרים הכתובים בספרות ויש בינהם קו מפריד להוראת "עד"

כתובים מימין לשמאלי (ולא משמאלי לימי, כמו בלוועזית).

דוגמאות: קבלת קהל בשעות 8:00 – 12:00.

המאמר נדפס בעמודים 22 – 33.

העיתון יצא לאור בשנים 1980 – 1990.

מספר פעמיים / גודל פי כמה

פעם/פעמים – בנהנבה: ארבע פעמים, עשר פעמים, שלושים וחמש פעם.

פ' – בכח: פ' ארבעה, פ' עשרה, פ' שלושים וחמשה.

מה בין "מספר ל"כמות"

• מספר – כמספרים עצמים שאפשר למנות אונם.

דוגמאות: בהפגנה השתתף מספר רב של אנשים.

מספר הספרים בחנות עליה על עשרה אלפיים.

• כמות – עצמים שלא ניתן למנות.

דוגמאות: כמות הסוכר.

כמות החול אשר על שפת הים.

תאריכים

ימי החדש: המספר הסידורי בצבר, ורק "ב".

• דוגמאות: אחד במאי, ששה באוקטובר, תשעה באב,

עשרה בדצמבר, שבעה-עשר בתמוז.

• לאחר היום העשרים: עשרים ותשעה בנובמבר.

אין לומר "עשרים ותשיעי".

מלחים וביטויים מהמשפט הפלילי

מעוצר עד תום ההליכים. ולא עד לתום ההליכים.

אחרי "עד" אין "ל".

דוגמאות: עיכוב ביצוע פסק דין עד הגשת העורעור

דחיה עד ים ...

סיכום טענות הצדדים יוגש עד ים ...

חקירה/עדות באזהרה

• חקירה באזהרה (ולא – חקירה תחת אזהרה).

• עדות באזהרה (ולא – עדות תחת אזהרה).

• נתקה (ולא " עבר חקירה").

כמן: נתחה (ולא " עבר ניתוח"), שופץ (ולא " עבר שיפוץ"), טופל (ולא " עבר טיפול").

"נגד" ו"כנגד"

כתוב האישום הוגש נגד הנאשם. ולא "כגנד".

"כגנד" = מול.

תביעה שכנגד = תביעה מול התביעה המקורית.

ערעור שכנגד = ערעור מול הערעור המקורי.

הנאשם עבר עבירה

- הנאשם עבר עבירה.
- הנאשם עבר על החוק האסור ...
- הנאשם עבר עבירה על סעיף ... בחוק ...
- הנאשם עשה מעשה / עבר עבירה בנגדו להוראות החוק / לסעיף ...

הנאשם ביצע מעשה שמהווה עבירה, אך לא "ביצע עבירה".

דוגמה: הנאשם ביצע רצח ובכך עבר עבירת רצח.

נשא בעונש

- הנאשם נשא בעונש מאסר.
- הנאשם נשא במאסר.
- הנאשם ישב במאסר.

אין לומר "ריצה מאסר". משמעותו: לפצאות, לפחות, לפחות או לשלם.

דוגמאות: "והם ירצו את עונם" (ויקרא כו ל"ז).

"אל תרצה את חברך בשעת כעס" (פרק אבות ד' י"ח).

"נוח לרצות" או "קשה לרצות" (פרק אבות ה' י"א).

ראיות לכואורה

"ראיות לכואורה" – קיצור ל"ראיות המוכיחות לכואורה".

המילה "לכואורה" איננה ניתנת להטייה. "לכואור" או "לכואורות" זה שגוי. מסיבה זו, בראשית הדרך, כשנעsha השימוש בהטייה זו הוכנס הביטוי למירכאות.

מ"מ הנשיא מ' דילברג בבג'ז 222/68 חוגים לאומיים אגדה רשומה ב' שר המשטרה פ"ד כד(2) 141 (עמ' 155)

"מתקבל אפוא הרושם לכואורה, כי רק כאשר מפורשת בחוק הוראה מנדטורית, אין להפעיל אותו ללא התקנות התקנות.
רושם 'לכואורי' זה אימ' נכון ...".

מה בין "אמין" ל"מהימן"

- אמין – אמיתי, לא מזוייף, אותנטי.

דוגמאות: ההודעה בכתב יד אמינה, ואילו ההודעה המודפסת מזויפת; העדות אמינה.

- מהימן – אמין, אפשר לבוטוח בו.

דוגמה: רואון הוא עד מהימן.

"לכואורה" = "על פני הדברים"

לכואורה = על פני הדברים (it). (on the face of it).

הביטוי "על פני", הוא רק במשמעות הפיזית.

דוגמאות:

- חלף על פני.
- העדרף את רצובן על פני (על פני) שמעון.
- על הפנים של: סטר על פני (על הפנים של); שם כסוי על פני.
- בפני = בונוכחות (לכן, "ستر בפני" = בונוכחות).
- נפל על פני = כרע, השתחווה.

"לפני" או "בפני" בית המשפט

- **לפני – מילת זמן:** קודם, טרם.
לפנֵי הצהרים; **לפני** הספירה.
- **לפני – מילת מקום:** מול, נוכח, נגד.
עומד **לפני פלוני;** ניצב **לפני.**

בפני – בעיקר מילת מקום:

- בנסיבות, במעמד: מדבר **בפני** אחרים; "זכין לאדם שלא **בפני** ואין חビין לו אלא **בפני**".
- מול, נגד: "לא יתיצב איש **בפני;**" אין דבר העומד **בפני** הרצון.
- **בפנים של:** נבהל, והדבר ניכר **בפני** (במראה הפנים).

דוגמאות (השימוש ב"בפני" או "לפני" נגזר מההקשר):

לפני

- בכותרת יויע: בית משפט השלום בירושלים.
- **לפני** כבוד השופט פולוי.
- הצדדים הופיעו **לפני** השופט / טעם **לפני** השופט.
- הנאשם הודה **לפני** השופט.
- החלטה/בקשה הונחו **לפני** השופט.
- הראיות הוגאו **לפני** השופט.

בפני

- תצהיר/הסכם נעורף/נחתם **בפני** עורך דין.
- פסק הדין מקרה **בפני** בעלי הדין.

הבטוי "או" - שגר

אין לומר "ראובן או שמעון או לוי" אלא "ראובן, שמעון או לוי".

דוגמאות בתחיוגה:

- הגדרת "בני" בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965:

"כל מבנה, בין שהוא בני אבן ובין שהוא בני בטון, טיט, ברזל, עץ **או** כל חומר אחר, לרבות ...".

לא נאמר: .. בטון **או** טיט **או** ברזל **או** עץ **או** כל חומר אחר.

- חוק הבמקרים (שירות לקוחות), התשמ"א-1981. – סעיף 6 "אחריות להטעה":

"הייתה הטעה פרסום של תאגיד במקאי, יראו כמטעה את מי שברשו
נעשתה הפרסומת ואת האדם שהביא את הדבר לפרסום וגרם בכך
לפרסומו, ואם המוציא לאור, העורך, המדפיס, המפיצ **או** מי שהחיליט
בפועל על פרסום אותה פרסום ידעו כי הפרסומת מטעה או אם על פניה
הפרסומת מטעה – יראו גם אותם כמטעים".

מושא, נשוא, מושא

- השאלה שהיא נשוא הדין.
 - העניין שהוא מושא העורר.
- לעתים אפשר גם "מושא" אך לא נשוא (בזודאי שלא "השאלה נשואת...").

"מושא", "נשוא" ו"מושא" ל Kohanim משפט התחביר.
(הילד [מושא] אכל [מושא] את האוכל [מושא]; רואבן [מושא] גנב [מושא] את המכונית [מושא]).
לכן עדיף לדבר על "המושא" של העניין, ללא קשר לשפט התחביר.

"מחד גיסא... מאידך גיסא..."

- "חד" = אחד, "אידן" = אחר, "גיסא" = צד.
לא ניתן לומר "אחד... ומайдן....".
- "מצד אחד... ומצד שני" או "מצד אחד... ומנגד".

שימוש בארמית:

מילים שנקלטו מארמית ומשמעותם בצורה נקבה נכתבות בה"א בסוף (ולא בא"פ).

דוגמאות: קופסה, דוגמה, נסוכה, עובדה, סדנה,
סמטה, קופטה, טבלה, גרסה, רישה, סיפה.
שאליתה, משכנתה, אסמכתה, אתנחהה, בדוחה.

צורת הרבים: דוגמאות או דוגמאות; משכנתות או משכנתאות וכו'ב.

אוסף ביטויים נפוצים

- "היא הנוננתן" – שימוש באסמנתה זהה תוך הסקת מסקנה שונה.
(המשמעות: מאותם דברים אני למד; ואדרבה, ההף הוא הנכון).

- "זה עקא" – זו הצרה; הרע בדבר הוא; הבעה במה שנאמר.
אפשר לומר "זה עקא ש..."

- "וזהו" – לך מ"זק", עיין היטב בדבר או הדבר מצרי עין.
עין התבונן ושיקל.
לא דק פורחא" – לא דיק מעט (השימוש בלשון סגי נהו).
זה עג' (בראשי תיבות) – "דרוש ומתמא קל/קשה" או "ודחוק וקשה קצת".

- "למצען" – לפחות (צער = מועט; צעיר, צער = קיטן).
צער – גם: עצב, פיצוי עלocab וסבל, ויגעה ועמל (לפום צער אגרא).
אבל המילה "למצער" היא מהשורש שמשמעותו: מועט, קטן.

- "מיותר לציין" או "אין צורך לומר" (ולא "לモתר/מותר לציין").
"מותר" הוא שם עצם – "בכל עצב יהיה מותר" (משל כ"א, ה); מותרות.

מה בין "חלופין" ל"חלופן"

- חלופן – רק ברבים.
המשמעות: ברירה, אלטרנטיבה, אחות McMMA אפשרויות.
דוגמה: טענות אלטרנטיביות נתונות החלופין.
- חלופן – צורת הרבים של "חלוף".
המשמעות: המרה, נתינת דבר בתמורה או היפר.
דוגמאות: חילופי משמרות; חילופי שבי"ס;
"שבעה דברים ... בחכם ... וחלופין בגולם" (פרק אבות ה, ז).

מה בין "קרא (בקול)" ל"הקריאה"

- קרא בקול – קרא בקול (רם) לפני הקהל.
- הקריאה – קרא בקול לפני מישחו, כדי שיחזור זה ויקרא אחריו.
כמו למשל, בברכת כורחיהם.
דוגמה: "וכל מי שאינו ידוע לקרות (לקרא), מקרין (מקראיין) אותו" (ביברום ג' ז).

לכ"ש לומר: קריית כתב האישום, קריית פסק הדין.
"קראתי לאשם את כתב האישום."

ס' 143 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982
בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם ... אולם רשי בית המשפט לא לעשות כן לבני נאשם המיזוג על ידי סניגורו, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באוזני הנאשם ...

מה בין "ארכה" ל"דוחה"

- ארכה (ברבים: ארכות) – מתייחס לדבר שניין להאריך או לנקצך. למשל: תקופה, בגד.
- דוחה – מתייחסת למועד, שנייתן لدוחות או להגדרים.

מועד הוא זמן קבוע, ניתן רק لدוחות או להקדימו.

דוגמאות: דוחית מועד הדין, דוחית מועד הגשת כתב הגנה, דוחית מועד כניסה צו לתוקף (לא ניתן "להאריך מועד").

תקופה ניתנת להאריכה או לקיצוץ (ניתן לדוחות את מועד תחילתה או את כולה).
דוגמאות: הארכת תקופת המעצר, ארכה לתקופה שכמהלכה יבוא עמו.

תübernahme

- נהג את הרכב / את המכונית (ולא – נהג במכונית).
- אח兹 בהגה, או: אחץ את ההגה.
- מה בין "חנה" ל"החנה"
הרכב חנה, המכונית חנתה (ולא – הנהג חנה).
הנהג חנה את המכונית.
- שוליט' ימנים / שמאלים. אפשר גם: שול' ימני / שמאל'.
- כישע את התנועה. אפשר גם: הכוין את התנועה / את הנהג.
- צומת – צורת זכוכית: צומת גחל, צומת ראשי, צומת סואן.
- מחלף (מ"ס בסגנון): מחלף.
- כל' רכב – ביחיד, קלי' רכב – ברבים.

מילים שכיחות בתיאור עובדות

- "למנוע מ", ולא "למנוע את".

דוגמה: המתלוננת ניסתה למנוע מהנאש להכוונה.

- "להזוט אמצעים" או "להזוט את האמצעים" (ולא "להזוט באמצעים").

דוגמה: המשטרת נקטה אמצעי זהירות בשל מצב החירום.

- "נמנה עם" לעומת "נמנה על".

נמנה עם = בא במניין עם. דוגמה: ראנן נמנה עם חברי החומרה.

נמנה על = היה מנוי על. דוגמה: שמעון נמנה על סדרת קונצרטים.

- "סמור ל-", ולא "בסמור ל-".

דוגמה: ביום ראשון סמור לשעה 12:00; עמד סמור לגדר.

- עברו / בעבר – שתי הצורות אפשריות ונכונות.

אם רוצים לד"ק: בעבר – בשביל אדם.

עברו – בשביל חוץ.

דוגמה: كنتי בעבר מכנסים, שילמתי עבורם 200 ש.

- אחרי "למרות" אין "ש...". אין "למרות שהלך".

יש לומר: "למרות הליכתו"; "למרות הטעות"; אפשר גם "למרות זאת ש...".

כאשר/כש... רק לתיאור זמן

- "כאשר"/"כש..." – רק לתיאור זמן ולא תיאור מצב.

דוגמה: ביום רבוק ראנן לבש חוליפה, נסע במכונית ובתום הארוחה רצח את שמעון.

- "כאשר"/"כש..." – רק לתיאור זמן הרצת: כאשר הסתיימה הארוחה.

לא ניתן לומר "ראון בא כשהוא לבש חוליפה", אלא רק "ראון בא לבוש בחוליפה".

- "כאשר לבש את החליפה" – רק לתיאור זמן ההתלבשות.

"כאשר נסע במכונית" – רק לתיאור זמן הנסיעה.

ראון רצח בעודו עומד – ולא כאשר הוא עומד.

ראון אח"ז אקדח טעון – ולא באקדח כשהוא טען.

תאור אדם: תפקיד, מהוצע וכדומה

- מדברים "על-אדם" אדם או איש, ובהתיה: "על אוזותינו". (לא "אוזות" או "אוזותינו").

- תאור תפקידי או מהוצע:

"ראון עורך-דין" או "ראון הוא שערך דין", ותפקידו הייעץ המשפט לחברת

ראון לא "משמש כעורך דין" ולא "היט שערך דין".

- הינה/הינו/היום/הנני – בד"כ מיותר.

"הדברים פשוטים" או "הדברים הם פשוטים". ולא: "הדברים הינם פשוטים".

מילות תנאי

- כח אם, ולא "באם".

דוגמאות: "אם אין אני לי מילוי" ולא "באם אין אני לי מילוי".
"אם תרצו אין זו אגדה", ולא "באם תרצו אין זו אגדה".

- "אפיון" = "אף אילו", "גם אם".

"אפיון" כוללת בתוכה מילת תנאי (אף), لكن אין "אם" אחר "אפיון".
"אפיון" כולנו חכמים כולנו נבונים ... ולא "אפיון" אם כולנו חכמים ...".

עוד בעניין: מילות תנאי

מה בין "אם" ל"לו"/"אילו".

- "אם" = בתנאי ש... (במשמעות של "כאשר"/"כש...").

תנאי ממש בר-קימאי, שבא לפני זמן עתיד.

דוגמה: "אם אשכח ירושלים תשכח ימיini" "אם תרצו אין זו אגדה".

- "לו" "אילו" = תנאי מודומה שאינו ברימוש, בא בעיקר לפני זמן עבר/הווה.

דוגמה: "ויאמר בלעם ... לו יש חרב ביד, כי עתה הרגתיך" (במדבר כ"ב, כ"ט).

דוגמאות:

אם תבוא אליו, נלך לשם; לו באת אליו" אמש, הינו הולכים.

אם תשמע בקול, לא תתחרط; אלן שמעת בקול, לא הייתה מתחרט.

"אלא אם כן" ו"אם כן"

- "אלא אם כן" = רק, בתנאי ש....

יש לומר: "אלא אם כן", רק לאחר משפט שלילה (ולא, בקיצור, "אלא אם").

דוגמאות: "לא עשית, אלא אם כן זההיר".

לא תוכל לצאת לטיזל, אלא אם כן מג האויר יתבהר" (ולא "תוכל לצאת לטיזל, אלא אם כן ירד גשם").

- "אם כן" ולא "אםvr" (רכז).

דוגמה: "אם כן, ... אין לדבר סוף" (פסחים פ"א משנה ב').

"במידה ש..." ו"במהירה ש..." אין מילות תנאי

- "אם" = בתנאי ש...

במידה ש- (ולא במידה ו-), איננה מילת תנאי. מידת מתיחסת לדבר שניית למדוד.

משמעותה: באותה מידת, כפי ש...

השימוש ב"במידה ש-, אם יכול להיות המשך של "בזה במידה" או "כן", ורק אם אפשר לומר

במקום "ככל ש-", "כפי ש-", "באותה מידת".

דוגמאות: "במידה שאדם מודד בה, מודדין לו" (סופה פ"א, מ"ג).

"במידה שתירכש כמות ניר גודלה, בה במידה/הן ניתן יהיה לצלט".

- "במהירה ש", איננה מילת תנאי.

משמעותה: בהקדםנות, שלא במתכוון.

ביטוי סיבת אפשרות וצדומה

- "האיל-" (ולא "האיל ש-") = ביטוי של סיבה, מכיוון ש-

כל השאר ב"ש" (בחלקם אפשר גם "כ"):

- אפשר ש- = יתכן ש-, אולי.
- היות ש- = ביטוי של סיבת אפשרות, מכיוון ש-.
- יש ש- = יש אשר, קורה לפעמים.
- יתכן ש- או יתכן כי = אפשר ש-, אולי.
- כיון ש- או כיון ש- = לפי ש-, מאחר ש-.
- מאחר ש- = מכיוון ש-, לפי ש-.

מילים סיבת אפשרות, הצדומה, הצדומת, מפניה, מפניהם

- "מצות" - ביטוי סיבת בהוראה חיובית, כמו: הודות לך.

דוגמא: הצלחתם בזכות כישורי, ולא בשל קשרינו.

- "בעוטו" - ביטוי סיבת בהוראה שלילית, כמו: מחמתך.

דוגמא: בעטתך של שריפה נגרם מזק רב.

- "בשל", "מפני" - ביטוי סיבת גם לחיזיב גם לשילילה
כרגם: "בגלל", "כ", "כיון"/"מכיוון", מאחר, "משמעות", "מפתח".

מה בין "כדי" ל"על מנת"

- "כדי ש-", "כדי ל-" - למן, בשביל (עדיף "כדי" ולא "בכדי")
דוגמא: נשאר עיר כדי להתכנס, החzik פנס כדי לראות.

- "על מנת" - בתנאי (על תנאי).